

SAHİBİ :

TÜRKİYE İSLAM ENSTİTÜLERİ
TALEBE FEDERASYONU ADINA
GENEL BAŞKAN

Cahid BALTACI

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ :

**A. Vehbi
VAKKASOĞLU**

İDARE MÜDÜRÜ :

İSMAİL L. ÇAKAN

BU SAYIDA

SELÂM	İSLAM MEDENİYETİ
FETİH ve FÂTİH	N. Sami BANARLI
FÂTİHİ YETİŞTİREN MUHİT	Prof. Dr. B. N. ŞEHSUVAROĞLU
İSTANBULUN FETHİ	Tahsin ÜNAL
FETİH (Şiir)	A. Nihat ASYA
AYASOFYA	N. Fazıl KISAKÜREK
FETHİN MÂNASI	Prof. Dr. Süheyl ÜNVİER
FETİH BİBLİYOGRAFYASI ...	Dr. M. C. Şehabeddin TEKİNDAG
RUM MAYASI	Prof. Dr. M. Şekip TUNÇ
FÂTİHİN GAYESİ	Yük. Müh. Ömer KIRAZOĞLU
FÂTİH'E (Şiir)	Doğ. Dr. M. Nihat ÇETİN
FETİHİN 515. YILI	Prof. Dr. Z. Fahri FİNDİKOĞLU
İSTANBULUN FETHİ (Şiir) ...	Süleyman Arif EMRE
VE 29 MAYIS	Ali Himmet BERKİ
ŞAİR FÂTİH	Prof. Dr. F. Kadri TEMURTAŞ
AYASOFYA, NE KADAR SA- BİRLİSİN	Sezal KARAKOÇ
FÂTİHİ ANLAMAK	Sabri AKDENİZ
FETİH (Şiir)	Kenan SEYİTHANOĞLU
EDİRNE KAPI	Hasan ÖZÖNDER
ÇEHRESİ DEĞİŞEN ŞEHİR VEDÂ	E. Hakkı AYVERDİ
SUALLERE CEVAPLAR	T. Sıtkı BALCI
TIYATRO FESTİVALİ	Gazi MERT
FETİH (Şiir)	Hilmi KURFULUS
FETİH HİLÂLİNİN ZAFERİ FÂTİH SULTAN MEHMED'E (Şiir)	A. Nihat ASYA
İSTANBUL'UN KURULUŞU ...	İ. Semahaddin CEM
	Hayrünisa ÇİĞDEM
	Prof. Dr. M. Halil YINANC

İDAREHANE

Türkiye İslâm Enstitüleri Talebe Federasyonu Genel Merkezi
Nuruosmaniye Caddesi No: 82/1
Tel. : 22 46 02

CAĞALOĞLU — İSTANBUL

Haberleşme Ve Havale Adresi :
İSLÂM MEDENİYETİ, P.K. : 1315

S İ R K E C İ

TEMSİLCİLERİMİZ

Ankara: T.I.H.O.M.C.F. Genel Başkanı: Mehmet KARAMAN
Kayseri: T.I.E.T.F. İkinci Başkanı : İ. N. NURSAĞAN
Konya : T.I.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : Ahmet FİDAN
İzmir : T.I.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : Orhan ÇETİN

TEKNİK KADRO

Dış Münaşebetler : Mahmut ÖZTÜRK
Sekreter : Ressayam :
Erdoğan ATAĞ Gürbüz AZAK
Dizgi ve Baskı : T A N M A T B A A S I — İSTANBUL
Yıl : 1. Sayı : 10
Basıldığı Tarih : 29 Mayıs 1968

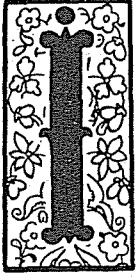
ABONE

İLÂN TARİFESİ

Yıllık : 12 sayı, 30. TL. Dış Kap.: 2 renk 2.500 TL.
Tek renk 2.000 TL.
Altı Aylık : 6 sayı, 15. TL. İç Kapak: 2 renk 1.500 TL.
Tek renk 1.000 TL.
Öğrencilere % 20 Tenzilât yapılır. Renkli ilân sahifesi :
Yabancı Memleketlere İki katı. Tamamı : 1.200 TL.
Bir sayısı : 250 Kuruş. 1/2 : 750 TL.
1/4 : 400 TL.
1/8 : 250 TL.

Mecmuamızdaki yazılar me'hoz gösterilmeden alınmaz.
Gönderilen yazılar basılsın basılmaması iade edilmez.

Rum mayası

ILKÇAĞDAN beri Akdeniz sahillerine sülükler gibi yapışarak ekseriyetleri teşkil eden işçi ve çiftçi milletlerin ahnteri ve el emeği ile tabiatın istihsal ettikleri servete olanca dessashğı ile göz dikmiş olan bu tama'kâr millette ahlâki manada "seciye" aramak mümkün olmadığını görerek hakiki tabiatlerini ifade için "Maya" tabirinden daha münasib bir kelime bulamadım. Eski Yunanlılarla bugünkü Rumlar arasında ne derece ırkı, harsî ve ahlâki akrabalıklar bulunduğunu antropolojilere etnografya ve tarih âlimlerine bırakıyorum. Bu babda bildiğim bir şey varsa o da bugün eski Yunanlıların hangi kavme mensup insanlar olduğunu antropoloji bakımından bilen hiç bir kimsenin bulunmadığıdır. Ümanistlere bakılırsa Avrupa hürriyet ve san'atının beşiği eski Yunanlılardır. Asırlardan beri devam eden bu kuvvetli propagandanın ilk kahramanları inhitat ve tereddiden geldikleri yere gitmek üzere İstanbul surları içine kapanacak kadar aslına rücu etmiş dessas Bizans'ın düşmesinden sonra Avrupa'ya kaçarak mazlumlar maskesi takınan müteassıp Rum Papazları ile ilim ve irfanlarını tezvirkâr bir siyaseti diniye ve ırkiyeye âlet ittihaz eden İstanbul allâmeleridir. Garbe İslâm nefret ve taasubunu ilk aşlayan bu Bizans mühacirleri İslâmiyet ve bilhassa Türklük hakkında iftira propagandasına daha o vakitte başladılar. Bizans'ın asırlar süren ahlâki ve içtimai tefessuhunda bu eski Rumlar zaten zaif olan seciyelerini büsbütün kaybetmişlerdir. Yalan söylemek, iftiralarda bulunmak, hatır ve hayale gelmiyecek dessaslıklarla dedikodular yapmak Bizans Rumlarının ötedenberi çok alışmış buldukları şeyler olduğu için bu propagandayı Garp Ortaçağının ateşli ve dindar muhitinde çok habis bir maharetle yapmağa muvaffak oldular. Her şeyden evvel macera arayan Şovalyeler de dini vecdin tesiri altında buldukları için bu propagandalardan Garbda Bizans Rumluğuna taraftarlık eden mahdüt bir zümre teşekkül etti. Halbuki Latinliğin vuzuh ve hakikati seven dürüst ve dürüst zekâsı büyük ekseriyeti ile bu safsatalara aldanacak bir halde değildi. Zaten Bizans'a seciyesizliğinin cezasını veren Fatih'den evvel bu Latinler değil mi idi?

Roma İmparatorluğunu taklitden başlayarak konduğu hazır mirasın servetle şımarık bir azamet ve ceberûta vasılı olduktan sonra Garb Kilisesine arka çevirmekle taasubunu Şarkta yaymak isteyen Bizans, meşhur "Ayasofya"nın şa'saası ile Şark Hıristiyanlarını rumlaştırmak, bu sayede genç ve dinç İslâmiyetle bahadır ve temiz Türklüğün kuvvetli seviyesini kırarak bir kin ve taassub kal'esi vücude getirmek istedi ve bunda uzun müddet muvaffak

gibi oldu. Zira başlıca dayanağı Hıristiyanlığa karşı ümmet duyguları ile dolu, genç muharip, siyasette tecrübesiz Balkan İslavları ile İmparatorluğun azim serveti idi. Nitekim Bizans bunları da kendisi gibi hünhar, zalim ve mütaassıp yaptığı için Balkanlar şimdi de siyasetle zulmü ayıramıyacak haldedirler. Bunların medeniyet heveslerine rağmen çete ve taassub siyasetlerinden vaz geçmemeleri hep Bizans'ın aşıladığı Rum mayası ile izah edilebilir. Hiç korkmadan denebilirki Bizans Rumunun mayası "Zulüm, İşkence, Kan, Desise" ile yoğrulmuştur.

Bizans'daki ceza barbarlıkları, burun, kulak kesmeler, göz çıkarmalar, idamdan önce en canyakıcı işkencelerle zevk almaların hikmeti hep Rum mayasındadır. Hele İstanbul Rumları bu hususta şeytanlara bile gözyaşları dökürecek kadar habistirler. Rumlar hakkında verdiğim bu hüküm tarihidir. Nitekim geçenlerde İstanbul'a gelen Sorbon Bizans Tarihi Profesörü Charles Diel, "Bizzance" adlı eserinde İstanbul Rumlarının kendi İmparatorları Andronic Kominius hakkındaki işkencelerini şöyle tasvir ediyor: "Rum milletinin mazlum kurbanlar üzerine ne hatır ve hayale gelmez vahşet ve işkence saldırganlığı ile atıldıklarını herkes bilir. Bu binlerce akibetten birini, Kominius'un macerasını anlatayım Bu öyle bir facia ki çağdaşlardan biri (Bu vahşete hiç bir insan kalbi tahammül edemezdi.) diyor. Gerçekten tahtından indirilen Hükümdar halkın her türlü tahkirlerine terkedildi Dışleri kırıldı, sakal ve saçları yolundu, kadınlar tarafından hançerlerle dürtüldü. Daha sonra gözleri oyuldu ve hemen çı çıplak halde uyuz bir devenin üzerine tersine bindirilerek İstanbul sokaklarında dolaştırıldı... Nitekas'ın tasvirine göre halkın bir kısmı başına odunlarla vuruyor, bir kısmı burun deliklerine tezek tıkıyor, bir kısmı da yüzüne süngerlerle pislik fıskırtıyorlardı. Böğürüne şiş saphyorlar, taş atanlar da vardı. Saray nedimelerinden biri mutbaktan getirdiği bir tencere dolusu haşlar suyu Hükümdarın yüzüne dökdü. Nihayet Hipodrum'a — bugünkü Sultanahmet meydanına — gelinerek dikili iki kazık arasına bir koyun gibi başaşağı asıldı. Seyircilerden biri kılıncını ağzına sokarak olanca kuvvetle tâ bağırsaklarına kadar fıktı... Bu gibi misallerin Rum tarihinde sonu yoktur. Bu millet bütünü ile kan, şehvet ve ölümsever. Siyasi ve dini hasımlarına karşı ihtirasları tahrik, hiddeti feveran, kini galeyana etti mi dünyanın vicdan azabı nedir bilmiyen bu gaddar insanları olurlar...

Dindar olmaktan ziyade hürafeci olan Rumlar Hıristiyanlığı da kendi vahşetleriyle ifşat etmişlerdir... Bunun için Garbin Hıristiyanlığı ile Şark Hıristiyanlığını ne ahlâk ve medeniyet, ne de hak ve adalet bakımından birbirle kıyas etmemelidir. Her din gibi Hıristiyanlık ta beşeriyete bir hayli hizmetler getirmiştir. Fakat bunların asıl hassasını Rüm mayası bozmuştur:

Rum, seciyesizliği yüzünden zekâsını her türlü hiylelere açık bulundurabildiği için bütün dünyada hiç güvenilmiyen bir millet olarak tanınmıştır. Rum deyince Garb'de, Şark'da ilk hatıra gelen hırsızlık, yalancılık, ahlâksızlık ve hainliktir. Bu hükmü veren biz değiliz. Bakınız Prof. Ch. Diel ne diyor: "XI. asırda yaşayan Mikaili Psellin Bizansın yetiştirdiği dikkate şayan bir âlim. Zekâsının üstünlüğü ile... geniş bir merakla her şeyi öğrenmiştir. Eflatun'a karşı beslediği sevgi ile Rönesans devri adamlarını andırır... Muharrir, muallim, katib, hoş sohbet, açık fikirli bir adam... Ahval icabı Saraya girdi: Yirmi sene içinde dört Hükümdara nazırlık etti... İyi nutuk söyler, belig mektuplar yazar, fakat ahlâk mayasından mahrum olduğu için zamaneye uymağı her şeye tercih ederdi. Sarayın cazibesi ile... mestoldüğü için mevkiini bir türlü terkedemezdi... Hile âleminin kucağına atılmış olduğundan bütün kabasetik entrikacı oldu. Rivayete bakılırsa kaleminin bir silâh olduğu için onu satmaktan fazla bir şey yapmadığı söylenmiştir. Sipariş üzerine eski dostları hakkında ittihamnameler yazdığı muhakkaktır. Alçakcasına ihanet ettiği kimselere sonra yerine göre tarziyeler yazmaktan çekinmezdi... Denebilirki Bizans Sarayı adamlarının en mükemmel nümunesi bu en yüksek Bizanslıdır. Zira ancak Bizans'dadırki en yüksek zekâ ile en alçak seciye birbirle imtizac edebilir. (1)

(1) Bk. Ch. Diel: Byzance, sf. 159